

РЕШЕНИЕ

№ 33421

гр. София, 13.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7736** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район Т., [улица], ет. 6, представлявано от управителя Н. П. Я., подадена чрез адв. Т. Г., срещу Решение № Ц – 15 от 30.06.2024 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта му по раздел II, т. 10, с което е актуализирана, считано от 01.07.2024 г. преференциалната цена, без ДДС, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от електрически централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, биомаса, получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци (комбинирано производство) с инсталирана мощност до 5 MW, определена с Решение № Ц-19/28.05.2013г. на КЕВР в частта по т. 28, както следва – актуализирана цена 312,74 лв./ MWh, без ДДС и определена премия за тази цена в размер на 137,12 лв./ MWh, без ДДС.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на посоченото решение, като се претендира отмяната му в оспорваните части. Твърди се, че актът е издаден в противоречие с процедурата по Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), изискваща провеждане на открито заседание за обсъждане на доклада на работната група със заинтересованите страни (чл. 47 НРЦЕЕ). Нарушението е засегнало правото на защита на жалбоподателя да вземе отношение по доклада и проекта за решение. Липсва яснота относно състава на работната група и нейния доклад, което възпрепятства възможността за адекватно участие и защита в процеса. Отделно се твърди нарушение на материалния закон, свързано с неправилно определяне и прилагане на актуализиращия коефициент. Сочи се, че КЕВР е

нарушила процедурата по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ за ежегодна актуализация на преференциалната цена на електроенергията от биомаса с коефициент, отразяващ изменението на разходите за суровини, горива за транспорт и труд. Не е ясно как е определена относителната тежест на всеки ценообразуващ елемент (напр. за експлоатационните разходи), която варира спрямо предходни ценови решения. Това според жалбоподателя създава непрозрачност и възможност за необосновано определяне на крайната цена, което е самостоятелно основание за отмяна на акта като немотивиран (чл. 59, ал. 1 от АПК). Отправят се критики и във връзка с формулата за изчисление и прилагане на коефициента. Твърди се, че вместо да изчисли коефициента като произведение от елементите, както изисква ЗЕВИ, КЕВР го е изчислила като сбор от произведения. Коефициентът не е приложен към цялата стойност на преференциалната цена, определена с предходно Решение Ц-13 от 2023 г., както изисква чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, а е приложен към отделни ценови елементи, което жалбоподателят счита, че противоречи на закона. Възражава срещу направеното от КЕВР тълкуване на понятието „разходи за суровини“ само като цена, като не са съобразени съществени елементи като количество, влажност, КПД на централата и енергия за собствени нужди, които определят правилната стойност на разхода. Коефициентът е приложен неправилно и спрямо възвръщаемостта на капитала, която не представлява разход и не следва да бъде актуализирана по този ред. Сочи се нарушение на чл. 35 от АПК. КЕВР не е съобразила възраженията на жалбоподателя за коригиране на изходните данни, заложили в ценовия модел, като неправилно се позовава на неизменност на параметрите, определени в Решение Ц-19 от 2013 г. В тази насока жалбоподателят е категоричен, че всеки ценови акт е самостоятелен и трябва да изяснява всички факти и да обсъжда възраженията. Идентифицират се пороци и в ценовия модел. В него е заложило, че експлоатационните разходи се прилагат за 2500 кВтч (2,5 МВт), въпреки че цената се определя за 1 МВтч енергия, което ощетявало дружеството. Използваният модел за изчисления (екселска таблица) не е утвърден с нарочно решение на Комисията, не е обсъждан със заинтересованите страни и не е огласен публично. Това от една страна пречатства правото на защита, а от друга отрича модела като основа за определяне на цените. В заключение се излагат доводи за противоречие на решението с основната цел на ЗЕВИ – насърчаване на производството на енергия от възобновяеми източници чрез дългосрочни преференциални цени. Посочва се, че с утвърждаването на цени, които не покриват разходите и са определени незаконосъобразно, КЕВР нарушава законодателно заложилия стимул и застрашава финансовата устойчивост на работещи проекти като този на жалбоподателя. Актът противоречи и на Националната енергийна стратегия, която определя биомасата като приоритет.

Изложените доводи се поддържат в съдебно заседание от адв. Г., който претендира отмяна на оспорената част от Решение № Ц-15 и присъждане на разноски. Представени са писмени бележки, които повтарят релевираните с жалбата основания за отмяна.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява от юрисконсулт М., която оспорва жалбата. Представя писмени бележки, в които поддържа, че Решение № Ц-15/30.06.2024 г. е законосъобразно и е издадено при спазване на процедурата по издаването му. Акцентира, че производството е иницирано служебно от КЕВР за актуализиране на цени по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, а не за първоначално определяне, като жалбоподателят и заинтересованите страни са били надлежно уведомени с публично съобщение за проведеното обществено обсъждане. Ответникът е категоричен в позицията си, че КЕВР се е съобразила изцяло с чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ, като само тези три елемента подлежат на актуализация, докато останалите ценообразуващи елементи, определени с Решение № Ц-19/28.06.2013 г., не могат да се променят, съгласно трайната практика на ВАС (напр. по адм. д. № 1805/2020 г.). Правилността на коефициента за изменение на разходите за суровини се потвърждава от заключението на

комплексната експертиза и същият се прилага само към елементите по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ, а не върху цялата цена (решения на ВАС по а.д. 7291/21, а.д. 1805/2020 г.), а възраженията на жалбоподателя относно приетите усреднени стойности за влажност и калоричност на суровината за групата производители са с икономически, а не с правен характер. Претендират се разноси във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Фонд "Сигурност на електроенергийната система", не се представлява в производството и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят "ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ" ООД експлоатира електрическа централа "БиоТЕЦ Еко Е. – С.", работеща чрез директно изгаряне на биомаса от дървесни остатъци (получена от прочистване на гори, горско подрязване и други отпадъци), намираща се в ПИ 061057, местност "Кутлата", землище на [населено място], [община]. Централата е въведена в експлоатация с Разрешение за ползване № СТ-05-1888/28.10.2013 г. за строеж "Електрическа централа за производство на електроенергия чрез използване на отпадъчна биомаса с комбиниран цикъл". Централата е присъединена към мрежата на "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД с Договор за присъединяване №[ЕИК] от 30.09.2013 г., когато е сключен и договор за достъп до електроразпределителната мрежа.

На 10.10.2013 г. е подписан Договор за изкупуване на ел. енергия от ВИ с "ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД. Към тази дата е в сила Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., което в т. 28 определя приложимата за централата цена в размер на 277,39 лв./MWh. Цената е последно актуализирана с Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г., като в т. IX.2 е определена преференциалната цена за групата централи с комбинирано производство от биомаса (инсталирана мощност до 5 MW) в размер на 306,31 лв./MWh, без ДДС. На 31.07.2019 г. е сключен и Договор за компенсиране с премии с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“, който е действащ до 27.10.2033 г.

В изпълнение на чл. 32, ал. 1, т. 1 и ал. 4 от ЗЕВИ (задължението на КЕВР ежегодно, до 30 юни, да актуализира преференциалната цена за биомаса с коефициент, отразяващ изменението на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8), със Заповед № З-Е-84 от 02.04.2024 г. на председателя на КЕВР е създадена работна група за анализ и актуализация на цените.

Работната група е изготвила доклад (вх. № Е-Дк-695 от 30.05.2024 г.), който е приет от Комисията с Решение по т. 1 от Протокол № 160 от 04.06.2024 г. С това решение е приет и проект на решение за определяне и актуализация на цени и премии.

На 04.06.2024 г. е публикувано съобщение на интернет страницата на КЕВР за провеждане на обществено обсъждане на проекта на 10.06.2024 г. За обсъждането е съставен протокол, отразяващ изказванията и коментарите.

В изпълнение на чл. 14, ал. 1 от ЗЕ, в законовия срок са постъпили становища от заинтересованите лица, които са обсъдени в заседание и са отразени в мотивите на оспореното Решение № Ц-15/30.06.2024 г. С това решение, в Раздел II, т. 10, е актуализирана, считано от 01.07.2024 г., преференциалната цена (без ДДС) за изкупуване на ел. енергия от централи с комбинирано производство от биомаса (инсталирана мощност до 5 MW), като новата актуализирана цена е 312,74 лв./MWh, без ДДС, и е определена премия в размер на 137,12 лв./MWh, без ДДС.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на съдебен

контрол акт, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решение № Ц – 15 от 30.06.2024 г. в оспорената му част е издадено от компетентен административен орган в съответствие с правомощията му, при наличието на кворум с изискуемото мнозинство. Същото е прието на основание чл. 21, ал. 1, т. 8б от ЗЕ, чл. 6, т. 1, чл. 32, ал. 1, т. 1 и чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ и пар. 28, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗЕ, обн. ДВ, бр. 9/2021 г.

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 8б от ЗЕ Комисията определя ежегодно в срок до 30 юни премии за електрическа енергия от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW, а съгл. чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ КЕВР ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, която безспорно е такава от ВИ, съгласно § 1, т. 8 от Допълнителните разпоредби на ЗЕВИ.

Административният акт е издаден при спазване на изискванията за форма по чл. 59 от АПК. Съдържа подробни фактически и правни мотиви в обстоятелствената си част, което позволява пълен съдебен контрол за неговата законосъобразност.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като правото на заинтересованите лица да изразят становища не е ограничено. Разглежданото производство е инициирано служебно от КЕВР (по чл. 21, ал. 1, т. 8б от ЗЕ и чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ) и касае актуализация на цени, а не тяхното утвърждаване по подадено заявление. Поради това не е приложима нормата на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ за провеждане на открито заседание. В изпълнение на изискването за публичност и съгласно чл. 14, ал. 1, предл. 3 от ЗЕ, КЕВР е провела обществено обсъждане, като всички постъпили писмени предложения и възражения са били разгледани и обсъдени в оспореното решение. Дори и при липса на самостоятелни мотиви по всяко отделно възражение, това не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като всички релевантни факти и обстоятелства са били изяснени съгласно чл. 35 от АПК.

Обжалваното решение на КЕВР е материално законосъобразно.

Няма спор, че централата на жалбоподателя е въведена в експлоатация на 28.10.2013 г. и следователно попада под режима на насърченията по чл. 31 и чл. 32 от ЗЕВИ.

Основният спорен въпрос по делото е дали КЕВР законосъобразно е актуализирала преференциалната цена и определила премията.

Съгласно чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ КЕВР ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8: разходи за суровини за производство на енергия (т. 6); разходи за горива за транспорта (т. 7); както и разходи за труд и работна заплата (т. 8). Алиянея 5 предвижда, че коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, се определя като произведение от: 1. изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, изразено в проценти, и 2. дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти. Следващата ал. 6 на същата разпоредба регламентира, че процентът на изменение на разходите за суровините за производство на електрическа енергия от биомаса се определя от КЕВР, като се вземат предвид определените и обявени от министъра на земеделието годишни индекси за изменение на цените на тези суровини. Съгласно чл. 32, ал. 7 и ал. 8 процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се

определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година; процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година.

В атакуваното решение административният орган е приложил формулата, по която са направени относимите към жалбоподателя изчисления съобразно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, който последователно изброява трите елемента (суровини, горива, труд) (т. 1), всеки от които следва да се умножи с дела му от общите разходи (т. 2), като за да се получи математически валиден и съответен на съдържанието на правната норма резултат, следва крайният коефициент да се изчисли посредством сбора на произведенията на всеки от трите компонента по т. 1 с величината по т. 2. В тази насока приетата по делото без оспорване от страните съдебно-техническа експертиза е установила, че за актуализирането на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от централи с комбинирано производство, работещи с дървесни остатъци (биомаса), КЕВР е използвала набор от изходни данни и елементи, фокусирани върху три основни вида разходи, подлежащи на годишно изменение съгласно Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Комисията е приложила 11,85% коефициент на изменение, получен чрез съпоставяне на относителните дялове на разходите от предходната година с индексите на тяхното изменение, предоставени от външни институции. При определяне на разходите за суровини (дървесни остатъци) е използван относителен дял от 45,49% и индекс на изменение от 25,60%, базиран на данни за цените на дървесината, предоставени от Министерството на земеделието и храните (МЗХ). При разходите за горива за транспорт е използван относителен дял от 4,31% и индекс на изменение от -13,15% (намаление), предоставен от Националния статистически институт (НСИ). Разходите за труд и работна заплата са определени при използване на относителен дял от 5,65% и индекс на изменение от 13,70%, също предоставен от НСИ. КЕВР е изчислила крайния коефициент 11,85% като сбор от произведенията на относителния дял и индекса на изменение за всеки от трите елемента. Изчисленият коефициент от 11,85% е приложен не към цялата преференциална цена, а само за актуализация на абсолютните стойности на трите променливи разхода (суровини, транспортни горива и труд) в модела на КЕВР. Например, разходите за суровини са коригирани от 2397 хил. лв. на 2681 хил. лв. В резултат на това, тъй като променливите разходи се увеличават, докато стойностите на условнопостоянните разходи (ремонт, амортизации, други разходи и възвръщаемост на капитала) остават неизменни в левово изражение, относителните дялове (тежестта) на променливите разходи в общата цена нарастват, а тежестта на постоянните елементи намалява.

Подходът на Комисията, спорен който коефициентът за актуализация трябва да се изчисли като сбор от произведенията, но да се приложи към стойностите на трите разходни елемента поотделно, произтича пряко от логиката на ценообразуването и съдържанието на чл. 32 от ЗЕВИ. Изчисляването на коефициента като сбор от произведенията на относителния дял и индекса на изменение е директно заложено в чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, който в т. 1 и 2 определя, че коефициентът се определя като "произведение от... изменението на разходите за суровина..., горива за транспорта... и разходите за труд..." и "дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи...". Независимо, че разпоредбата използва думата "произведение" (между изменението на разходите и дела на елемента в общите разходи), формулата, приложена от КЕВР, е математически коректна и съответства на логиката на ценообразуването. Коефициентът за актуализация е изчислен като сбор от произведенията на относителния дял и индекса на изменение за всеки от трите елемента. Така приложеният алгоритъм (сума от претеглените изменения) е единственият адекватен начин да се определи общото среднопретеглено изменение

на трите разхода, които имат различна тежест (дял) в цената. По този начин регулаторът правилно интерпретира закона, за да постигне реалния му резултат. Ако коефициентът (от 11,85%) бъде приложен към цялата преференциална цена, той неправомерно би увеличил и стойността на тези непроменящи се елементи, което е в пряко противоречие със закона и регулаторния модел. Следователно коефициентът се прилага само към стойностите на суровините, горивата за транспорт и труда и работната заплата от предходния период, за да се запази принципът, че промяната се отнася единствено за елементите, които законът е посочил като променливи. В тази насока е и съдебната практика. ВАС (напр. в Решение № 642 от 23.01.2025 г. и Решенията от 2023 г. и 2021 г. по спорове между същите страни) изрично е потвърдил, че чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ изисква коефициентът да отразява изменението единствено на трите конкретни разхода, а не на всички елементи, включени в преференциалната цена. Идентични са изводите и в Решение № 7583 от 10.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 188/2023 г. и в Решение № 9211 от 17.08.2021 г. на ВАС по адм. д. № 1805/2020 г., които се отнасят до спор между същите страни, но за други ценови решения – съответно Решение № Ц-17/1.07.2017 г. и Решение № Ц-9/01.07.2018 г. на КЕВР.

Неоснователни са възраженията в жалбата, които по същество касаят математическите изчисления на КЕВР и финансовите модели, използвани през годините при приемане на множество ценови решения, включително и тези, отнасящи се до цените на ел. енергия на производители, ползващи като суровина биомаса. Жалбоподателят реферира и към стр. 28 от Решение № Ц-13/2023 г. и изчисления процент от 16,32%. Посоченият процент и стр. 28 от Решение № Ц-13/2023 г. обаче се отнасят до Решение № Ц-11 от 14.06.2017 г., което е неприложимо спрямо жалбоподателя, чиято цена е определена за първи път с Решение № Ц-19/28.06.2013 г. Видно от мотивите на Решение № Ц-11/14.06.2017 г., същото се отнася до определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина... с комбинирано производство, въведени в експлоатация по смисъла на ЗУТ през периода от 01.02.2015 г. до 06.03.2015 г. Няма спор, а това е видно и от приложеното от самия жалбоподател разрешение за ползване, че централата му е въведена в експлоатация на 28.10.2013 г. Следователно, въпреки че Решение № Ц-11/14.06.2017 г. е постановено след съдебна отмяна (по жалба на „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД) на Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г., въпросното Решение № Ц-11/2017 г. не се прилага по отношение на него. В мотивите на ВАС по адм. дело № 5102 от 2016 г. за отмяна на Решение № Ц-1 от 28.01.2015 г. в частта по т. 2, изрично е записано като основание за отмяна, че липсва яснота относно това кои са адресатите на оспореното решение. Именно този пропуск е отстранен с Решение № Ц-11/2017 г. Последното отново е обжалвано от „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД, но с Определение на АССГ № 7494 от 07.10.2019 г. по адм. д. № 7693/2017 г. жалбата му е оставена без разглеждане като недопустима поради липса на правен интерес от обжалване. Определението на АССГ е обжалвано от „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД, но с Разпореждане от 20.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 135/2020 г. същата е оставена без разглеждане.

Следователно неоснователни са доводите на жалбоподателя, които се основават до изчисленията за централите, попадащи под Решение № Ц-11 от 2017 г., както и позоваването на процент от 16,32%. Това е така, защото въпросното Решение № Ц-11/2017 г. се прилага за различен кръг производители (тези, въведени в експлоатация през 2015 г.), докато централата на жалбоподателя е получила първоначалната си цена по Решение № Ц-19/2013 г.

Във връзка с останалите възражения следва да се посочи, че формулата, използвана от КЕВР за изчисляване на актуализацията на преференциалните цени, е последователно прилаган регулаторен модел, приет на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ. Няма основание в настоящото

производство да се приеме, че формулата е незаконосъобразна. Математическият модел и мотивите на КЕВР в процесното решение са идентични на тези, използвани в няколко предходни годишни ценови решения. Въпреки че някои от ежегодните решения на КЕВР са били отменени от ВАС (най-често поради липса на достатъчно мотиви), ключови решения на Комисията, използващи същия математически модел, са изрично потвърдени от АССГ и ВАС (например Решения № Ц-1/2019 г., № Ц-9/2018 г., № Ц-27/2020 г., № Ц-25/2021 г.). Решение № Ц-1/15.02.2019 г. на КЕВР е потвърдено с Решение № 3016 от 11.05.2021 г. на АССГ (адм. д. № 2965/2019 г.), оставено в сила с Решение № 6105 от 21.06.2022 г. на ВАС (адм. д. № 7291/2021 г.). Решение № Ц-9/01.07.2018 г. на КЕВР (т. IX. 2) е потвърдено с Решение № 5502/13.09.2019 г. на АССГ (адм. д. № 8035/2018 г.), оставено в сила с Решение от 17.08.2021 г. на ВАС (адм. д. № 1805/2020 г.). Решение № Ц-27 от 01.07.2020 г. на КЕВР (т. IX. 2) е потвърдено с Решение № 5993 от 19.10.2022 г. на АССГ (адм. д. № 7537/2020 г.), оставено в сила с Решение № 7583 от 10.07.2023 г. на ВАС (адм. д. № 188/2023 г.). Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. е потвърдено с Решение № 642 от 23.01.2025 г. на ВАС (адм. д. № 6691/2024 г.). Мотивите на КЕВР в посочените решения, както и математическият модел, съответно формулата за изчисление на преференциалната цена, са идентични на процесната, поради което няма основание в настоящото производство да се приеме обратното.

Липсата на изрично математическо записване на формулата в ЗЕВИ или в подзаконова наредба не представлява самостоятелно основание за отмяна на акта, тъй като моделът по същество съответства на изискванията на чл. 32, ал. 4-8 от ЗЕВИ.

Възраженията, касаещи ценообразуващи елементи, които са приети още с Решение № Ц-19/2013 г., също са неоснователни, тъй като тези елементи не подлежат на промяна. Основният правен принцип в ЗЕВИ е, че преференциалната цена е фиксирана за срока на договора (чл. 31, ал. 4 и чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Възможността за изменение на цената по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ представлява изрично изключение от това общо правило. Съгласно общоприетата правна теория, изключенията не подлежат на разширително тълкуване. Това означава, че КЕВР има право да изменя цената само в строго очертаните от закона граници. Компетентността на КЕВР за ежегодна актуализация е стриктно ограничена и обхваща единствено трите променливи разхода по чл. 32, ал. 2, т. 6–8 от ЗЕВИ: разходи за суровини (на база индекси от МЗХ); разходи за горива за транспорта (на база средна пазарна цена за предходната година); разходи за труд и работна заплата (на база данни от НСИ). Всички останали ценообразуващи елементи – включително инвестиционните разходи, нормата на възвръщаемост, структурата на капитала, амортизациите и другите експлоатационни разходи (изброени в чл. 32, ал. 2, т. 1–5 и т. 9 от ЗЕВИ) – са окончателно приети с първоначалното Решение № Ц-19/2013 г. и не подлежат на преразглеждане в рамките на процедурата по годишна актуализация на цените. Недопустимо е в производството по актуализация на цени да се преразглеждат капиталовите и постоянни елементи. Тези разходи отразяват дългосрочната инвестиция, чиято възвръщаемост е гарантирана за определен период. Ако КЕВР изменяше и тези елементи, би се нарушил принципът на регулаторна стабилност и предвидимост, който е в основата на насърчаването на инвестициите във ВИ. Този принцип е потвърден и от съдебната практика, включително в Решение на ВАС по адм. д. № 7291/2021 г. (потвърждава решението на АССГ по адм. д. № 2965/2019 г.), което ясно разграничава обхвата на актуализацията.

В конкретния случай регулаторният орган е използвал коректни изходни данни, изискуеми по чл. 32, ал. 6-8 от ЗЕВИ, което се доказва от представените документи и се потвърждава от вещото лице по проведената съдебно-техническа експертиза. Процесът, включващ обсъждане в оспореното решение и вътрешните доклади, показва, че крайните изчислени проценти за трите компонента са точно отражение на приложената регулаторна формула.

В отговор на възраженията на стр. 7 и 8 от жалбата следва да се отбележи, че параметрите като калоричност/енергийност на суровината, влажност, специфичен разход и КПД са неразделна част от първоначално определения ценови модел по Решение № Ц-19/2013 г. Те представляват условнопостоянни технико-икономически показатели на централата и вече се посочи, че не подлежат на преразглеждане в производството по годишна актуализация на цени. Възражението за грешка в мерните единици (кВтЧ вместо кВт/кВт) и неправилно заложена номинална мощност не води до незаконосъобразност на оспореното решение. Регулаторният модел на КЕВР е изграден така, че актуализираните разходи се прилагат към единица произведена енергия (1 MWh). Актуализацията касае процентно изменение на разходите в модела за 1 MWh, което е независимо от обявената номинална мощност (2,5 MW). Дори да има техническа неточност в изписването на мощността в модела (напр. използването на kWh вместо kW), това не представлява съществено процесуално нарушение, което да води до отмяна на акта, тъй като всички финансови изчисления във формулата се базират на разходи за MWh. Възражения, касаещи промяна на параметри (КПД, часове работа) и липсата на изрично утвърден модел са неоснователни и многократно отхвърлени от съдебната практика. Съдът (включително с цитираното Решение по адм. д. № 8839/21 на АССГ и множество други решения) нееднократно е приемал, че фактът, че КЕВР използва вътрешна "Екселска таблица" (работен модел), която не е обявена като нормативен акт, не представлява самостоятелно основание за отмяна. Ключовото е, че формулата и методиката, съдържащи се в този модел, са изрично цитирани и мотивирани в Решение № Ц-15, което позволява пълен съдебен контрол и анализ на методиката. Твърдението за грешка във формулата или изчислението е опровергано от приетата по делото СТЕ, която потвърждава, че изходните данни са верни и изчисленията съответстват на заложената формула за среднопретеглено изменение.

Жалбоподателят не излага конкретни доводи по отношение на определената от КЕВР премия. Независимо от това съдът намира за необходимо да отбележи следното:

Съгласно § 28, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. 2021 г.) и чл. 22а от Наредба № 1/2017 г., премията се изчислява като разлика между актуализираната преференциална цена и прогнозната пазарна цена (ППЦ), определена за същия период, в зависимост от първичния енергиен източник. За да определи премията, КЕВР задължително изчислява ППЦ, която по смисъла на § 1, т. 42 от ДР на ЗЕ е среднопретеглената годишна цена за електрическа енергия по групи производители (слънчева, вятърна, ВЕЦ до 10 MW, биомаса и др. ВИ). Процесното решение на КЕВР съдържа подробен анализ на ППЦ за периода 01.07.2024 – 30.06.2025 г., като мотивите са в пълно съответствие с Раздел IIIа от Наредба № 1/2017 г.

Методиката за определяне на ППЦ включва следните стъпки: съгласно чл. 37а от Наредбата, КЕВР първоначално определя прогнозна пазарна цена за базов товар въз основа на анализ на форуърдните сделки на борсите; след това се определя групов коефициент (чл. 37б, ал. 1), който отразява отклонението между средната цена за базов товар на пазара „ден напред“ (ДН) през предходната година и постигнатата среднопретеглена цена от съответната група производители на същия пазар; окончателната ППЦ за групата се определя като произведение на цената за базов товар и груповия коефициент (чл. 37в). Постигнатата среднопретеглена цена на пазара „ден напред“ се установява чрез симулация на пазарно участие за предходната година, базирана на валидирани от ЕСО ЕАД графици (Д-1) на извадка от производители от съответната група, чиято обща инсталирана мощност представлява поне 10% от общата мощност на всички производители, получаващи премии в тази група (чл. 37б, ал. 3 и ал. 4).

По отношение на групата производители, в която попада жалбоподателят, е установено, че не са налице участници – преки членове на балансираща група, за които независимият преносен

оператор е валидирал графици за повече от 270 дни през предходната календарна година. Поради това е намерено за приложима разпоредбата на чл. 37б, ал. 5 от НРЦЕЕ, съгласно която груповият коефициент (Кb) за производителите от биомаса е равен на коефициента от предходния ценови период (1,01463), определен с Решение № Ц-14 от 30.06.2023 г. При определена прогнозна годишна пазарна цена за базов товар от 173,09 лв./MWh за периода 01.07.2024 г. – 30.06.2025 г., прогнозната пазарна цена (ППЦ) за групата възлиза на $1,01463 \times 173,09 \approx 175,62$ лв./MWh. Индивидуалният размер на премията, съгласно чл. 22а от Наредба № 1/2017 г., представлява разликата между определената преференциална цена за групата (312,74 лв./MWh) и ППЦ за групата (175,62 лв./MWh), като крайният размер на премията е 137,12 лв./MWh без ДДС.

Следва да се отбележи, че финансовото значение на премията е различно за всеки производител в зависимост от начина му на търговия (фиксиран договор или пазарни цени), което води до различна крайна цена на ел. енергията за всеки от тях, въпреки еднакъв размер на премията, но това обстоятелство не води до незаконосъобразност на начина на определяне на премията, а напротив, видно от гореизложеното, премията е определена законосъобразно и при стриктно спазване на разпоредбите на Наредба № 1/2017 г.

Възражението, че Решение № Ц-15 противоречи на целите на ЗЕВИ и нарушава дългосрочния стимул за инвестиции, е неоснователно, тъй като тълкуването на закона, възприето от жалбоподателя, е разширително и погрешно. Основният принцип на ЗЕВИ е дългосрочно изкупуване на енергията по непроменяема преференциална цена (чл. 31, ал. 4 и чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ), но законодателят изрично е предвидил изключение от това правило – годишна актуализация на цената по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ. Тази актуализация не цели премахване на преференцията, а запазване на икономическата ѝ обоснованост чрез отразяване на реалното изменение единствено на променливите разходи (суровини, горива и труд), бе да се допуска неоснователно увеличаване на капиталовите разходи, което би довело до свръхсубсидиране и нарушаване на регулаторния модел. Решение № Ц-15 не нарушава стимула, а прилага точно изключенията, предвидени от законодателя. Твърденията за нарушаване на Енергийната стратегия на Република България и предизвикване на неплатежоспособност на дружеството са икономически прогнози, които не представляват основание за отмяна на административен акт, тъй като КЕВР не е орган за субсидиране на производители, а орган за ценово регулиране, който е обвързан със ЗЕВИ и Наредба № 1/2017 г.

От друга страна, преференциалните цени, а оттам и премиите, които КЕВР определя, съставляват държавна помощ по смисъла на чл. 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), което е изрично потвърдено от Европейската комисия (ЕК) в Решение С(2016) 5205, тъй като производителите получават възнаграждение, надвишаващо пазарната цена. След като дружеството се ползва от тази непазарна цена, то носи тежестта на доказване (при условията на пълно и главно доказване) не само на правото си на субсидия, но и на претендирания различен размер. Трайната съдебна практика на Съда на ЕС (СЕС), включително т. 31 от Решението по дело С-180/18 (Agreenergy), потвърждава, че тази държавна помощ не е гарантирана, и държавата има право да изменя нейния размер по всяко време, за да отчете промяната в икономическите обстоятелства и да избегне изкривяване на пазара, което е целта на годишната актуализация по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ. Тази промяна е допустима, тъй като икономическите оператори нямат законни правни очаквания за запазването на съществуващото положение, както подчертава и СЕС в дело С-526/14 (Tadej Kotnik), където се посочва, че помощта не трябва да съставлява необоснована финансова тежест за крайните потребители. Възраженията на дружеството за неподпомагане на производството на биомаса са неоснователни, тъй като Националните цели по Директива 2009/28/ЕО (16% дял на ВИ до 2020 г.) са постигнати още през 2012 г. (16.4%), което

доказва, че КЕВР не възпрепятства развитието на сектора. Нещо повече, последните изменения в европейското законодателство, като Директива (ЕС) 2023/2413, подчертават спецификата на биомасата и налагат по-сериозен контрол, като дори забраняват ново подпомагане за инсталации, произвеждащи само електрическа енергия от горскостопанска биомаса (нов чл. 3, § 3г от Директива 2018/2001), което допълнително подкрепя позицията, че в тежест на жалбоподателя е да докаже икономическата изгодност на всички свои параметри (влажност, калоричност и пр.), за да не натоварва необосновано потребителите.

В обобщение съдът намира оспорената част от Решение № Ц-15 от 30.06.2024 г. за законосъобразна и съобразена с целите на Закона за енергетиката и Закона за енергията от възобновяеми източници.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на ответника се дължат своевременно претендираните от процесуалния му представител разноски, които съдът определя на 100,00 лв. съгласно чл. 78 от Гражданския процесуален кодекс, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД срещу Решение № Ц – 15 от 30.06.2024 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по раздел II, т. 10, с което е актуализирана, считано от 01.07.2024 г. преференциалната цена, без ДДС, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от електрически централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, биомаса, получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци (комбинирано производство) с инсталирана мощност до 5 MW, определена с Решение № Ц-19/28.05.2013г. на КЕВР в частта по т. 28, както следва – актуализирана цена 312,74 лв./MWh, без ДДС и определена премия за тази цена в размер на 137,12 лв./MWh, без ДДС.

ОСЪЖДА „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: